

VERGEVING VAN ZONDEN

Wie kan toch de zonden vergeven dan God alleen? Daarom zegt de HEERE ook Zelf: 'Ik, Ik ben het Die uw overtredingen uitdelg om Mijntwil, en Ik gedenk uwer zonden niet.'

Dit zei Christus ook tot de verlamde, met deze woorden: 'Uw zonden zijn u vergeven.'

Als waarachtig God was Hij machtig om de zonden te vergeven. En als Middelaar was Hij er Zelf de verdienende Oorzaak van: 'Die de reinigmaking van onze zonden door Zichzelf teweeggebracht heeft', Hebreëen 1 vers 3.

Hij sluit geen enkele zonde uit, maar zegt in het algemeen tot hem: 'Uw zonden zijn u vergeven.' Hoe groot, hoe veel ze ook zijn! Zijn bloed reinigt van alle zonden.

Groter weldaad kan er aan een ellendige zondaar en kon er aan deze arme man niet gebeuren. Want: 'Welgelukzalig is hij, wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is.'

Niets is er in de mens, dat de Heere daartoe bewegen kan. Het bloed van Christus is de prijs van de verlossing, de betaling van de schuld en de oorzaak van de vergeving van de zonden.

Hem heeft God voorgesteld tot een verzoening door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, Romeinen 3 vers 25.

Johannes Beukelman (Reveilserie nr. 327)

STRIJDEN TEGEN DE ZONDE

Indien wij ware christenen zijn, strijden wij ook tegen de zonde.

Wanneer de zonde nog in ons heerst en wij graag en met ons gehele hart 'doen de wil des vleses en der gedachten'; wanneer wij ons nog in de slavernij van die tiran overgeven, dan behoren wij nog niet tot het getal van de krijgs-knechten van Christus. Dan hebben wij nog niet anders te verwachten dan de meest droevige beloning van de zonde, namelijk de dood en de eeuwige rampzaligheid.

En daarom, er moet een strijd zijn in ons hart. We zijn van buiten omringd door zonden en zondaren. Maar ook van binnen is er zonde. Wie van ons kan zeggen: 'Ik heb mijn hart gezuiverd'? 'Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij onszelven en de waarheid is in ons niet', 1 Johannes 1 vers 8.

Ja, hoe duidelijk gevoelen we de werking van de zonde in ons! Het kwade ligt ons bij. Hoe gemakkelijk worden wij overvallen en meegenomen door de zonde. Wat zijn er veel begeerlijkheden van het vlees. Hoe wordt onze arme ziel bestreden, heen en weer geslingerd, ja verwond.

Er moet gestreden worden. Te wapen! Te wapen! Want de vijand is nabij en binnen in ons. We moeten al onze krachten tegen hem inspannen. Deze vijand bestrijdt ons en zal ons doden, tenzij wij hem doden. Láát de zonde! Haat ze, vervolg ze! Gewen u aan Gods gebod en onttrek alle voedsel aan die boze vlam van zonde die in u is aangestoken.

Petrus van der Hagen (Reveilserie nr. 329)

GEEN GESCHIKTHEID

Het gevoel van hen die leren dat God de bekering geeft nadat Hij enige voorbereiding, geschiktheid en bekwaamheid in de mens gevonden heeft, is zonder enige grond.

O, zeg mij, welke geschiktheid zag de Heere in de stokbewaarder? Hij was immers vervreemd van de ware God, hij kende geen Christus en stond gereed zichzelf om het leven te brengen. 't Is waar, voordat de bekering openbaar wordt, zijn er in de zondaar dikwijls enige voorbereidingen en werkzaamheden. Maar die voorbereidingen komen niet voort uit de geschiktheid van de mens zelf. O nee, het zijn vruchten van de wedergeboorte en beginselen van de bekering zelf, die de Heere in hen werkt.

Indien het anders was, zou de mens zichzelf kunnen onderscheiden van anderen, wat Paulus echter tegenspreekt in 1 Korinthe 4 vers 7: 'Want wie onderscheidt u? En wat hebt gij dat gij niet ontvangen hebt?' Hierop ziende, hebben wij aan niemands bekering te wanhopen. Het kan zijn dat men familieleden heeft die vervreemd zijn van de leer der Waarheid of die goddeloos leven. Het kan zijn dat vrome ouders zulke kinderen hebben, of gelovige kinderen zulke ouders. Alle onderwijzingen, vermaningen en waarschuwingen schijnen tevergeefs. Hier tegenover moeten wij wel weten, dat de Heere raad weet om de grootste zondaars te bekeren. En als de juiste tijd gekomen is, zál Hij het ook doen.

TUCHTIGINGEN UIT LIEFDE

De zonden zijn de oorzaak van de kastijdingen: 'En zo zij, gebonden zijnde in boeien, vast gehouden worden met banden der ellende, dan geeft Hij hun hun werk te kennen en hun overtredingen, omdat zij de overhand genomen hebben; en Hij openbaart het voor hun oren ter tucht, en zegt dat zij zich van hun ongerechtigheid bekeren zouden', Job 36 vers 8-10.

Toch geschiedt deze tuchtiging van God ten opzichte van Zijn volk uit liefde. Want Hij zegt: 'Die Ik liefheb, bestraf en kastijd Ik.' Hij beproeft hen daardoor niet alleen, maar Hij heiligt hen ook, zodat ze zeggen kunnen: 'Ik weet, HEERE! dat Uw gerichten de gerechtigheid zijn, en dat Gij mij uit getrouwheid verdrukt hebt.' Zó zullen velen gereinigd, wit gemaakt en gelouterd worden, namelijk door de vaderlijke tuchtigingen van God. Zeer terecht zegt dan ook Paulus: 'Hij geselt iedere zoon die Hij aanneemt.'

Daarom voegt de psalmdichter in onze tekst erbij: '...en die Gij leert uit Uw wet' (Psalm 94 vers 12).

Met de 'wet des Heeren' wordt soms bedoeld de wet der Tien Geboden. Zie Romeinen 7 vers 7 en Psalm 119 vers 136. Soms wordt er ook mee bedoeld de gehele leer der zaligheid, zoals deze in Gods Woord wordt geopenbaard. Zie Psalm 1 vers 2 en Psalm 19 vers 8.

De leer der zaligheid kan vergeleken worden bij pijlen die het hart treffen, bij regendroppels waardoor het goede zaad in het hart uitspruit en bij aangename woorden die de ziel verstandig onderwijzen.

HET IS GOED OM DICHT BIJ DE HEERE TE ZIJN

Asaf begeerde nabij God te zijn (Psalm 73:28). Hij dacht hier aan zijn God Elohim, zijn Verbondsgod, Die voor Israël en voor al Zijn volk, ja, voor elk die in oprechtheid voor Hem leeft, goed is.

Die God had zijn rechterhand gevat. Die God had hem liefgehad met een eeuwige liefde en getrokken met goedertierenheid. Aan Zijn leiding had Asaf zich opnieuw overgegeven.

Op de nabijheid van die algenoegzame, almachtige en getrouwe God was hij zeer gesteld.

Ja, hij wás nu nabij de Heere. Hij had, terwijl hij de keus deed om nabij God te zijn, een hoog besef van Gods deugden, van Gods majesteit en heerlijkheid, die in al Zijn handelingen schitteren.

Nu zag hij, ondanks alles wat hij zelf gedacht en gesproken had, dat de Heere rechtvaardig en heilig is. Hij zal Zijn kinderen, hoe zwaar Hij hen ook beproeft, niet boven vermogen beproeven. Asaf aanbad Hem in Zijn grote wijsheid, in Zijn vrijmachtige leiding, maar ook in Zijn grenzeloze almacht om hem te helpen en uit te redden. Maar niet minder ook in Zijn vaderlijke liefde, waardoor de HEERE Zich méér ontfermt over degenen die Hem vrezen, dan een vader zich ontfermt over zijn kinderen of een moeder over haar zuigeling.

Dirk Adrianus Detmar (Reveilserie nr. 347)

Wat betekent het dan in het bijzonder om in vreze te leven en te wandelen? Het wil zeggen: te leven met een diepe indruk vanwege Gods hoogheid. Dan zeggen we van die heerlijke en majesteitelijke God: 'God is groot en wij begrijpen het niet!'

'O HEERE, onze Heere! Hoe heerlijk is Uw Naam op de ganze aarde!' Het is een leven in het aanschouwen van Gods grootheid.

Het is óók een leven met een diepe indruk van onze nietigheid, zodat we uitroepen: Wie kan de afdwalingen verstaan? O, hoe verzondig ik het voortdurend! Wat doe ik veel zonden! Ik ben als een gering stofje aan de weegschaal en als een druppeltje aan de emmer. Dan zeggen we met Jesaja: 'Wee mij, want ik verga! Want mijn ogen hebben de Koning, de HEERE der heerscharen gezien.'

In vreze te leven betekent óók om altijd te belijden: 'Ik haat het kwade. Het kwade dat ik niet wil, dat doe ik.'

Het betekent een mishagen aan onszelf te hebben en voor God te belijden: 'Ik heb gedaan wat kwaad is in Uw ogen. Ik heb gedaan wat ongepast was. Ik heb geen rust, ik ben zo verslagen en beschaamd.'

Het betekent: de zonde te betreuren, te belijden en te haten. Wanneer we 'in vreze leven' dán kunnen we zeggen: 'Hoe lief heb ik Uw gebod!'

Ach, kon ik U dienen, Heere. Het zou mij tot grote vreugde en blijdschap zijn in Uw wegen te wandelen. O Heere, richt mijn gangen in Uw sporen!'

Bernardus Smytegelt (Reveilserie nr. 351)